

Dönem : 2

Toplantı : 2

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 209

Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyu temini hakkında kanun tasarısı ve İstanbul Milletvekili Reşit Ülker ile 9 arkadaşının teklifi ve İçişleri, Enerji ve Tabii Kaynaklar ve Plân komisyonları raporları (1/197, 2/235)

T.C.

Başbakanlık

23 . 5 . 1966

Kanunlar ve Kararlar

Tetkik Dairesi

Sayı : 71/320-3023

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İlgi : 21.2.1966 tarihli ve 71-320/1085 sayılı yazımız.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunca 13.5.1966 tarihinde kararlaştırılan «Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyu temini hakkında kanun tasarısı» gerekçesiyle birlikte ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını rica ederim.

Süleyman Demirel

Başbakan

Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyunun temini hakkındaki kanun gerekçesi

İdari ve coğrafi durumları itibariyle memleketimizin en önemli mevkiini işgal eden ve nüfusları bakımından da Türkiye'nin en kalabalık şehirleri olan Ankara ve İstanbul'un senelerden beri içme suyu sıkıntısı çektiği malûmdur. Kültürel ve turistik ehemmiyeti aşikâr bulunan bu şehirlerin su dâvasının halli oldukça müşkilât arz etmektedir. Civarda büyük su kaynaklarının ve zengin yer-altı suyu rezervlerinin bulunmayışı, topoğrafyanın mütemadi kot değişiklikleri arz etmesi ve şehir nüfuslarının geniş iskân sahalarına dağılmış bulunması su ihtiyacının temin ve tevzii bakımından birçok teknik ve malî zorluklar yaratmıştır.

Dünyanın bütün şehirlerinde nüfustaki ve endüstrideki gelişme sebebiyle su sarfiyatında devamlı bir artış vardır ve bu sahada milyonlar sarf edilmektedir. Ankara ve İstanbul'da da aynı sebepler yüzünden su istihlâki seneden seneye artmakta, buna mukabil belediyelerin bu artışları karşılamak üzere mahdud malî ve teknik imkânlarıyla içme suyu tesislerinde yaptıkları küçük çaptaki tevsi ve ıslahlar maksada yeterli bulunmamaktadır.

Her iki şehrin, hiç olmazsa 1980 - 1985 senesine kadar içme suyu ihtiyacını karşılamak üzere yapılacak yatırım miktarının 890 000 000 lira olduğu göz önüne alınırsa, meselenin malî bakımından ne derece büyük bir önem arz ettiği kendiliğinden meydana çıkmaktadır. Bu miktar paranın ise sözü geçen şehirlerin belediye bütçelerinden karşılanması maddeten imkânsız olduğundan bu işin Hükümetçe ele alınması zaruri görülmektedir.

Zira Türkiye'nin birer giriş kapısı olan Ankara ve İstanbul'un hâlâ su probleminin halledilme- miş bulunması hususu memleketimiz bakımından aleyhte bir propagandaya yer verebileceği gibi, sağlık yönünden de sayısız mahzurlar tevlietmektedir.

Her iki şehir belediyeleri, söz konusu dâvayı halletmek için ne malî yönden ve ne de teknik yönden yeterlidir. Yukarda da belirtildiği üzere, su ihtiyacının yeraltı suları veya münferit membalardan karşılanmasının mümkün olmaması ve dolayısıyla su kaynağı olarak teknik hususiyeti olan barajların inşasının gerekmesi ve tesislerde bugüne kadar memleketimizde kullanılmamış büyük çaplı borulara ihtiyaç bulunması gibi sebepler mevzuun bu bakımdan yeterli teknik teşkilâta sahip bulunan DSİ Genel Müdürlüğünce ele alınmasını zorlamış bulunmaktadır.

Ankara şehri 1953 yılından beri, gerek süratle artan nüfus ve gerekse endüstrideki inkişaf sebebiyle içme ve kullanma suyu sıkıntısı çekmektedir. Şehrin halihazır nüfusu 700 000 civarında olup şehre halen muhtelif kaynaklardan günde 153 000 m³ su verilmektedir.

Halihazır su ihtiyacı ise günde 210 000 m³ tür. Bu da, şehre âcilen ilâve su temininin zaruri olduğunu göstermektedir.

Türkiye'nin Hükümet Merkezi ve nüfusu itibarıyla ikinci büyük şehri olan Ankara'nın biran evvel bol suya kavuşturulması için, Kayaş, Bayındır, Kurtboğazi ve Çubuk II. Baraj isale hatları ve tasfiye tesislerinin yapılması zaruret halini almıştır. Bütün bu işler için 234 000 000 liraya ihtiyaç vardır. Depolar ve tevzi şebekesinin tevsi ve ıslahı için ise 170 000 000 liraya ihtiyac olup, toplam olarak 404 000 000 liradan bedelleri DSİ Genel Müdürlüğü bütçesinden karşılanmakta olan ve halen inşaatı devam eden mezkûr üç barajın bedeli düşünülürse, bu kanunla yekûn 350 000 000 liralık bir yatırım yapılması söz konusu olacaktır. Bu suretle Ankara'nın 1980 senesinde kadar içme suyu sıkıntısı çekmeyeceği ve bu maksatla sarf edilen paranın halen mevcut 90 Kuruş m³ lük tarifenin tatbiki ile belediyesince 18 senede geriye ödeneceği yapılan hesaplardan anlaşılmıştır.

İstanbul şehri 1,5 milyonu aşan halihazır nüfusu ile Türkiye'nin en kalabalık şehri olup Marmara ve Karadeniz'i bağlayan İstanbul Boğazi ile ve Haliç'le üç ayrı kısma bölünmüştür.

Gerek nüfusunun kalabalık oluşu ve gerekse iskân sahasının genişliği (2 600 Km.²) içme ve kullanma suyu temini ve tevzi konusunu bir problem haline getirmiştir.

Halen şehre verilmekte olan içme suyu ihtiyacı karşılamaktan uzak olup günden güne süratle artan nüfus, şehre Anadolu'dan vukubulan akınlar, devamlı olarak yeni kooperatif ve sitelerin teşekkül etmesi ve ayrıca endüstrideki inkişaf ve son senelerde kurulmaya başlıyan yeni turistik tesisler sebebiyle su sıkıntısı bugün için had safhaya gelmiştir.

Halihazırda şehre 216 000 m³/gün su isale edilmektedir. Şahıs başına günde 250 litrelik bir sarfıyat kabul edersek bu su ancak 864 000 nüfusun ihtiyacını karşılayabilir. Şehrin 1945 nüfusunun 860 558 olduğu göz önüne alınırsa, su durumu bakımından şehrin inkişafına nazaran en az 19 sene geri kaldığı ortaya çıkar. Su temini hususunda bu kadar gecikmenin sebebi, Sular İdaresinin malî yönden karşılaştığı büyük güçlüklerdir.

İstanbul'un Türkiye'nin en büyük şehri olması Türkiye'nin en mühim giriş kapısı oluşu, şinesinde birçok tarihî eserleri toplamış bulunması ve turistik önemi haiz bulunması çeşitli üniversiteleri ve yüksek okulları ile memleketimizin en mühim kültür merkezi bulunması ve büyük bir endüstri şehri hüviyetini taşıması, su dâvasının biran evvel hallini kaçınılmaz kılmaktadır.

Şehrin halihazır ve yakın gelecekteki içme suyu ihtiyacını karşılamak üzere, Terkos III nü isale hattı, Alibey Deresi Tasköprü Barajı, Riva Deresi Ömerli Barajı ve bunlara ait isale hatları ile tasfiye tesislerinin yapılması icabetmektedir.

Yukarda isimleri zikredilen tesislerle 3 220 000 bin nüfusun içme ve kullanma suyu ihtiyacı karşılanacak ve şehir 1985 senesine kadar su sıkıntısı hissetmeyecektir. Bu üç tesisin realize edilebilmesi için 350 milyon liraya ihtiyaç vardır.

Tevzi şebekesi ile depoların ve pompa istasyonlarının tevsi ve ıslahı için ise 190 milyon liralık bir yatırım yapılacağı göz önüne alınırsa, bu işler için toplam olarak 540 milyon liranın temini icabedecektir. Bu paranın da İstanbul Belediyesi bütçesinden sağlanması bugün için imkânsız görülmektedir. Mezkûr meblâğın bu tesislerin yapılmasıyla temin edilecek fazla su satışından elde edilecek gelirle 23 sene gibi bir zaman zarfında geriye ödenmesi mümkün görülmektedir.

Tahsisatı DSİ Genel Müdürlüğü bütçesinden karşılanmakta olan Ankara'daki çok maksatlı üç barajın bedelleri düşülünce, Ankara ve İstanbul için bu kanunla toplam olarak 890 000 000 lira-lık bir yatırım yapılması söz konusu olacaktır.

İstanbul ve Ankara'ya su temin etmek esas itibariyle adı geçen şehir belediyelerinin vazifeleri meyanında olmakla beraber yukarda da belirtildiği üzere mezkûr idarelerin malî ve teknik im-kânlarının mahdud olması, ihtiyaçlarının yeraltı suları veya münferit membalarından karşılanma-sının mümkün olmaması ve dolayısıyla su kaynağı olarak teknik hususiyeti olan barajların işe ka-rışması, mevzuun DSİ Genel Müdürlüğüne ele alınmasını zorlamış bulunmaktadır. Esasen An-kara civarında taşkın kontrolü ve kısmen de sulama için inşa edilen Çubuk II., Kayaş - Bayın-dır ve Kurtboğazi barajları ile Ankara için içme ve kullanma suyu kaynağı da hazır vaziyettedir.

Netice itibariyle Ankara ve İstanbul'un söz konusu olan su sıkıntısını biran evvel gidermek ve büyük ve her bakımdan ehemmiyeti haiz bu iki şehri biran evvel bol suya kavuşturmak için baraj, isale ve tasfiye tesislerinin DSİ Genel Müdürlüğüne ele alınması, depo ve şebekelerin ise belediyelerince tevsi edilmesi bir zaruret halini almıştır.

Bu maksatla DSİ Genel Müdürlüğü bütçesine gerekli tahsisatın konması ve tesislerin vücuda getirildikten sonra belediyelerine devri ve belediyelerin de bu sebeple borçlanacakları meblâğı mun-tazam taksitlerle geriye ödemesi uygun olacaktır.

Bu finansmanın kısa bir zamanda geriye ödeme kabiliyeti bulunduğuna göre, ödeme imkânı ve bunun çabukluğu dolayısıyla finansmanın en kısa zamanda temini gerekmekte ve bu memleketimiz için kaçınılmaz bir veçhe arz etmektedir.

Açıklanan sebepler dolayısıyla söz konusu işlem için hususi kaynaklar yabancı ve resmî müesse-selerden kredi temininin de kolay olacağı düşünülmektedir.

İstanbul Milletvekili Reşit Ülker ve 9 arkadaşının Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyunun sağlanması hakkında kanun teklifi (2/235)

5 . 11 . 1965

Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Geçen Dönemde Yüce Meclise sunulup Dönemin sona ermesiyle hükümsüz kalan 1/810 sayılı «Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyunun sağlanması hakkındaki kanun tasarısı» nı İftüzünün 69 nu maddesi gereğince benimsiyoruz. Gereğinin yapılmasını rica ederiz.

İstanbul Milletvekili
R. Ülker

Ankara Milletvekili
İ. S. Hatipoğlu

Samsun Milletvekili
S. Kılıç

Ankara Milletvekili
A. Üstün

Erzurum Milletvekili
G. Karaca

Denizli Milletvekili
A. Şoğlu

İstanbul Milletvekili
İ. Sancar

Zonguldak Milletvekili
B. Ecevit

İstanbul Milletvekili
O. Birgit

İstanbul Milletvekili
C. Kırca

T. C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar Tetkik Dairesi

Sayı : 71 - 2276/732

17 . 2 . 1965

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunca 15 . 12 . 1965 tarihinde kararlaştırılan «Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyunun sağlanması hakkında kanun tasarısı» ve gerekçesi ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını rica ederim.

İsmet İnönü

Başbakan

G E R E K Ç E

İdari ve coğrafi durumları itibariyle memleketimizin en önemli mevkiini işgal eden ve nüfusları bakımından da Türkiye'nin en kalabalık yerleri olan Ankara ve İstanbul'un senelerden beri içme suyu sıkıntısı çektiği malumdur. Kültürel ve turistik ehemmiyeti aşikâr bulunan bu şehirlerin su dâvasının halli oldukça müşkülât arz etmektedir. Civarda büyük su kaynaklarının ve zengin yeraltı suyu rezervlerinin bulunmayışı, topoğrafyanın mütemadi kot değişiklikleri arz etmesi de şehir nüfuslarının geniş iskân sahalarna dağılmış bulunması su ihtiyacının temin ve tevzii bakımından birçok teknik ve malî zorluklar yaratmıştır.

Dünyanın bütün şehirlerinde nüfustaki ve endüstrideki gelişme sebebiyle su sarfiyatında devamlı bir artış vardır ve bu sahada milyonlar sarf edilmektedir. Ankara ve İstanbul'da da aynı sebepler yüzünden su istihlâki seneden seneye artmakta, buna mukabil belediyelerin bu artışları karşılamak üzere mahdud malî ve teknik imkânlarıyla içme suyu tesislerinde yaptıkları küçük çaptaki tevsi ve ıslahlar maksada yeterli bulunmamaktadır.

Her iki şehrin, hiç olmazsa 1980 - 1985 senesine kadar içme suyu ihtiyacını karşılamak üzere yapılacak yatırım miktarının 89 000 000 lira olduğu göz önüne alınırsa, meselenin malî bakımından ne derece büyük bir önem arz ettiği kendiliğinden meydana çıkmaktadır. Bu miktar paranın ise sözü geçen şehirlerin belediye bütçelerinden karşılanması maddeten imkânsız olduğundan bu işin Hükümetçe ele alınması zaruri görülmektedir.

Zira Türkiye'nin birer giriş kapısı olan Ankara ve İstanbul'un hâlâ su probleminin halledilmemiş bulunması hususu memleketimiz bakımından aleyhte bir propagandaya yer verebileceği gibi, sağlık yönünden de sayısız mahzurlar tevlietmektedir.

Her iki şehir belediyeleri, söz konusu dâvayı halletmek için ne malî yönden ve ne de teknik yönden yeterlidirler. Yukarıda da belirtildiği üzere, su ihtiyacının yeraltı suları veya münferit membalardan karşılanmasının mümkün olmaması ve dolayısıyla su kaynağı olarak teknik hususiyeti olan barajların inşasının gerekmesi ve tesislerde bugüne kadar memleketimizde kullanılmamış büyük çaplı borulara ihtiyaç bulunması gibi sebepler mevzuun bu bakımdan yeterli teknik teşkilâta sahip bulunan DSİ Genel Müdürlüğünce ele alınmasını zorlamış bulunmaktadır.

Ankara şehri 1953 yılından beri, gerek süratle artan nüfus ve gerekse endüstrideki inkişaf sebebiyle içme ve kullanma suyu sıkıntısı çekmektedir. Şehrin hali hazır nüfusu 700 000 civarında olup şehre halen muhtelif kaynaklardan günde 153 000 m³ su verilmektedir. halihazır su ihtiyacı ise günde 210 000 m³ dür. Bu da, şehre âcilen ilâve su temininin zaruri olduğunu göstermektedir.

Türkiye'nin Hükümet merkezi ve nüfusu itibariyle ikinci büyük şehri olan Ankara'nın biran evvel bol suya kavuşturulması için, Kayaş - Bayındır, - Kurtboğazi ve Çubuk II nei ba-

raj isale hatları ve tasfiye tesislerinin yapılması zaruret halini almıştır. Bütün bu işler için 234 000 000 liraya ihtiyaç vardır. Depolar ve tevzi şebekesinin tevsi ve ıslahı için ise 170 000 000 liraya ihtiyaç olup, toplam olarak 404 000 000 liradan, bedelleri DSİ Genel Müdürlüğü bütçesinden karşılanmakta olan ve halen inşaatı devam eden mezkûr üç barajın bedeli düşülmeye, bu kanunla yekûn 350 000 000 liralık bir yatırım yapılması söz konusu olacaktır. Bu suretle Ankara'nın da 1980 senesine kadar içme suyu sıkıntısı çekmeyeceği ve bu maksatla sarf edilen paranın halen mevcut 90 krş m³ lük tarifenin tatbiki ile belediyece 18 senede geriye döneceği yapılan hesaplardan anlaşılmıştır.

İstanbul şehri, 1,5 milyonu aşan halihazır nüfusu ile Türkiye'nin en kalabalık şehri olup Marmara ve Karadeniz'i bağlayan İstanbul Boğazı ile ve Haliç'le üç ayrı kısma bölünmüştür.

Gerek nüfusunun kalabalık oluşu ve gerekse iskân sahasının genişliği (2 600 Km²) içme ve kullanma suyu temini ve tevzii konusunu bir problem haline getirmiştir.

Halen şehre verilmekte olan içme suyu, ihtiyacı karşılamaktan uzak olup, günden güne süratle artan nüfus, şehre Anadolu'dan vukubulan akınlar, devamlı olarak yeni kooperatif ve sitelerin teşekkül etmesi ve ayrıca endüstrideki inkişaf ve son senelerde kurulmaya başlayan yeni turistik tesisler sebebiyle su sıkıntısı bugün için had safhaya gelmiştir.

Halihazırda şehre 216 000 m³/gün su isale edilmektedir. Şahıs başına günde 250 litrelik bir sarfiyat kabul edersek bu su ancak 864 000 nüfusun ihtiyacını karşılayabilir. Şehrin 1945 nüfusunun 860 558 olduğu göz önüne alınırsa, su durumu bakımından şehrin inkişafına nazaran en az 19 sene geri kaldığı ortaya çıkar. Su temini hususunda bu kadar gecikmenin sebebi Sular İdaresinin malî yönden karşılaştığı büyük güçlüklerdir.

İstanbul'un Türkiye'nin en büyük şehri olması Türkiye'nin en mühim giriş kapısı oluşu, sinesinde birçok tarihî eserleri toplamış bulunması ve turistik önemi haiz bulunması çeşitli üniversiteleri ve yüksek okulları ile memleketimizin en mühim kültür merkezi bulunması ve büyük bir endüstri şehri hüviyetini taşıması, su dâvasının biran evvel hallini kaçınılmaz kılmaktadır.

Şehrin halihazır ve yakın gelecekteki içme suyu ihtiyacını karşılamak üzere, terkoz III nü isale hattı, Alibey deresi Taşköprü barajı, Riva deresi Ömerli barajı ve bunlara ait isale hatları ile tasfiye tesislerinin yapılması icabetmektedir.

Yukarda isimleri zikredilen tesislerle 3 220 000 nüfusun içme ve kullanma suyu ihtiyacı karşılanacak ve şehir 1985 senesine kadar su sıkıntısı hissetmeyecektir. Bu üç tesisin realize edilebilmesi için 350 000 000 liraya ihtiyaç vardır.

Tevzi şebekesi ile depoların ve pompa istasyonlarının tevsi ve ıslahı için ise 190 000 000 liralık bir yatırım yapılacağı göz önüne alınırsa, bu işler için toplam olarak 540 000 000 liranın temini icabedecektir. Bu paranın da İstanbul Belediyesi bütçesinden sağlanması, bugün için imkânsız görülmektedir. Mezkûr meblâğın bu tesislerin yapılmasıyla temin edilecek fazla su satışından elde edilecek gelirler 23 sene gibi bir zaman zarfında geriye dönmesi mümkün görülmektedir.

Tahsisatın DSİ Genel Müdürlüğü bütçesinden karşılanmakta olan Ankara'daki çok maksatlı üç barajın bedelleri düşünülmeye, Ankara ve İstanbul için bu kanunla toplam olarak 890 000 000 liralık bir yatırım yapılması söz konusu olacaktır.

İstanbul ve Ankara'ya su temin etmek esas itibariyle adı geçen şehir belediyelerin vazifeleri meyanında olmakla beraber yukarıda da belirtildiği üzere mezkûr idarelerin malî ve teknik imkânlarının mahdudolması ihtiyaçlarının yeraltı suları veya münferit menbalardan karşılanmasının mümkün olmaması ve dolayısıyla su kaynağı olarak teknik hususiyeti olan barajların işe karışması, mevzuun DSİ Genel Müdürlüğüne ele alınmasını zorlamış bulunmaktadır. Esasen Ankara civarında taşkın kontrolü ve kısmen de sulama için inşa edilen Çubuk II. Kayaş - Bayındır ve Kurtboğazı barajları ile Ankara için içme ve kullanma suyu kaynağı da hazır vaziyettedir.

Netice itibariyle Ankara ve İstanbul'un söz konusu olan su sıkıntısını bir an evvel gidermek ve büyük ve her bakımdan ehemmiyeti haiz bu iki şehri bir an evvel bol suya kavuşturmak için baraj, isale ve tasfiye tesislerinin DSİ Genel Müdürlüğüne ele alınması, depo ve şebekelerin ise belediyelerince tevsi edilmesi bir zaruret halini almıştır.

Bu maksatla DSİ Genel Müdürlüğü Bütçesine gerekli tahsisatın konması ve tesislerin vücutta getirildikten sonra belediyelerine devri ve belediyelerin de bu sebeple borçlanacakları meblâğı muntazam taksitlerle geriye ödemesi uygun olacaktır.

Bu finansman kısa bir zamanda geriye ödeme kabiliyeti bulunduğuna göre, ödeme imkânı ve bunun gabukluğu dolayısıyla finansmanın en kısa zamanda temini gerekmekte ve bu memleketimiz için kaçınılmaz bir veche arz etmektedir.

Açıklanan sebepler dolayısıyla söz konusu işlem için hususi kaynaklar, yabancı ve resmi müesseselerden kredi temininin kolay olacağı düşünülmektedir.

İSTANBUL MEBUSU REŞİT ÜLKER VE 9 ARKADAŞININ TEKLİFİ

Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyunun sağlanması hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — Ankara ve İstanbul şehirlerinin içme, kullanma ve endüstri suyunu sağlamak için 6200 sayılı Kanunun 37 nci maddesindeki sınırlar içinde gelecek yıllara sarı taahhütlere girişmeye Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü yetkilidir.

Aneak; girişilecek taahhütlerin tutarı Ankara şehri için 350 000 000 ve İstanbul şehri için de 540 000 000 lirayı geçemez. yapılacak işlerin bu miktarlar dışında kalan kısmı adı geçen şehirlerin belediyeleri tarafından yapılır.

MADDE 2. — Birinci maddedeki işlerin Ankara ve İstanbul belediyelerince yaptırılacak kısmı için Ankara Belediyesine 170 000 000 ve İstanbul Belediyesine de 190 000 000 lirayı geçmemek üzere, her yıl Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü bütçesine konulacak tahsisat miktarınca bu belediyelere, borçlandırma suretiyle yardım yapılabilir.

Borçlandırma müddeti ve taksit miktarları Maliye Bakanlığının uygun mütalâası alınmak suretiyle yapılacak protokolle tesbit edilir.

Belediyeler tarafından protokol esaslarına göre yapılacak tediyeler Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü bütçesine gelir kaydedilir.

MADDE 3. — Su kaynağını teşkil eden barajlar, isale hatları ve tasfiye tesisleri Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, depo ve tevzi şebekeleri de belediyelere yapılır.

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yapılacak işler için sarf edilecek meblâğın tamamını ilgili belediyeler anılan Genel Müdürlüğe borçlanacaklardır. Aneak çok maksatlı barajlar için Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün yapacağı ödemelerde ilgili belediyelerin borçlanacakları miktar Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne tesbit edilir.

MADDE 4. — Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından meydana getirilecek tesislerin işletilmesi, ilgili belediyelere yapılır.

Aneak, barajların idaresi ve işletilmesi Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne aittir.

Barajların işletme masraflarına, ilgili belediyeler, alacakları su miktarına göre iştirak ederler.

MADDE 5. — Bu kanun yürürlüğe girdiği tarihte Ankara civarında inşa edilmiş ve edilmekte olan Çubuk İkinci, Kurtboğazı ve Kayaş Bayındır barajlarının tesbit edilecek olan maliyet bedelleri de üçüncü maddedeki esaslara göre Ankara Belediyesince ödenir.

MADDE 6. — Bütçeden ayrılacak tahsisata faiz yürütülmez.

Aneak; hususi kaynaklardan temin edilecek kredilerin faizleri ile masrafları, ilgili belediyelerin borçlanacakları miktara eklenmek suretiyle kendilerinden tahsil edilir.

MADDE 7. — Diğer kanunların bu kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz.

MADDE 8. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9. — Bu kanunun hükümlerini İçişleri, Maliye ve Enerji ve Tabii Kaynaklar bakanları yürütür.

15 . 2 . 1965

Başbakan <i>İsmet İnönü</i>	Devlet Bakanı ve Başb. Yardımcısı <i>K. Satır</i>	Devlet Bakanı <i>İ. S. Omay</i>	Devlet Bakanı <i>M. Yolaç</i>
Devlet Bakanı <i>N. Yetkin</i>	Adalet Bakanı <i>S. Atalay</i>	Millî Savunma Bakanı <i>İ. Sancar</i>	İçişleri Bakanı <i>O. Öztürk</i>
Dışişleri Bakanı <i>F. C. Erkin</i>	Maliye Bakanı <i>F. Melen</i>	Millî Eğitim Bakanı <i>İ. Öktem</i>	Bayındırlık Bakanı <i>A. H. Onat</i>
Ticaret Bakanı <i>F. İslimiyeli</i>	Sağ. ve Sos. Y. Bakanı <i>K. Demir</i>	Güm. ve Tekel Bakanı <i>M. Yüceler</i>	Tarım Bakanı <i>T. Şahin</i>
Ulaştırma Bakanı <i>M. Vural</i>	Çalışma Bakanı <i>B. Ecevit</i>	Sanayi Bakanı <i>M. Erten</i>	En. ve Ta. Kay. Bakanı <i>H. Oral</i>
Turizm ve Ta. Bakanı <i>A. İ. Göğüş</i>	İmar ve İskân Bakanı <i>S. Kutlay</i>	Köy İşleri Bakanı <i>L. Yurdoğlu</i>	

İçişleri Komisyonu raporu

Millet Meclisi

İçişleri Komisyonu

Esas No. : 1/197, 2/235

Karar No. : 16

18 . 1 . 1967

Yüksek Başkanlığa

Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyu temini hakkında kanun tasarısı ve İstanbul Milletvekili Reşit Ülker ve 9 arkadaşının, Ankara ve İstanbul şehirlerine içme kullanma ve endüstrisi suyunun sağlanması hakkındaki kanun teklifi, ilgili Bakanlık temsilcilerinin iştirakiyle komisyonumuzda görüşüldü.

Aynı mahiyette olan tasarı ve teklifinin tevhide görüşülmesine ve müzakerede tasarının esas alınmasına karar verildikten sonra tümü üzerinde müzakereye geçildi.

Gereğede de sarahaten belirttiği veçhile, gerek idari, coğrafi, sanai, iktisadi, içtimai ve kültürel durumları ve gerekse nüfus kesafeti bakımından memleketimizin en önemli şehirlerinden olan Ankara ve İstanbul'un su ihtiyacını karşılamak maksadına mâtuf olarak hazırlanmış bulunan tasarı prensip itibariyle komisyonumuzca da uygun mütalâa edilerek maddelerin müzakeresine geçilmiştir.

Tatbikatta zuhuru muhtemel güçlükleri önlemek ve metne sarahat vermek gayesiyle 3 ve 9 nu maddeler redaksiyona tabi tutulmuş, diğer maddeler de tasarı metninde olduğu gibi bırakılmış ve yapılan bu değişikliklerle tasarı kabul edilmiştir.

Mevzuun lüzum ve ehemmiyeti nazarı itibara alınarak tasarınn öncelik ve ivedilikle görüşülmesi de temenniye şayan görülmüştür.

Havalesi gereğince Enerji ve Tabii Kaynaklar Komisyonuna tevdi buyurulmak üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Komisyon Başkanı	Sözeü		
Sakarya	Ankara	Afyon	Eskişehir
K. Eroğan	K. Yılmaz	M. Öner	Ş. Asbuzoğlu
Mardin	Niğde	Ordu	Samsun
F. Uluç	O. Tüzün	R. Aybar	M. Gedik
	İmzada bulunamadı	Trabzon	
	Samsun	Muhalefet şerhi eklidir	
	S. Uluçay	H. Orhon	

Muhalefet şerhi

Yerinde olan bu kanun tasarısının bâzı maddelerine katılmıyorum.

1. 1 ne maddede Ankara Belediyesine 350, İstanbul Belediyesine 540 milyon lira Hazine'den yardım öngörülmektedir.

Bu borç 30 yılda ödenecektir. Ankara Belediyesinin yıllık taksiti takriben 11 666 666 milyon, İstanbul Belediyesinin de 18 000 000 milyon liradır.

Bunu her iki belediye ödiyemez.

2. Barajın mülkiyeti ve idaresi DSI'nde kaldığına göre, geçmişte olduğu gibi bu hizmetten ötürü belediyeler borçlandırılmamalıdır. DSI belediyelere elektrik enerjisi satar gibi su satmalıdır.

3. Her iki belediye tasarının 3 ne maddesinde yazılı 170 ilâ 190 milyon lirayı müsavi taksitle ödeyecektir.

Bunların yıllık taksiti Ankara için 5 - 6 milyon, İstanbul için 6 - 7 milyon liradır.

Kıt kaynaklara sahip ve buna rağmen her gün artan belediye hizmetleri karşısında bu taksitlerin ödenmesinin de müşkül olacağı kanaatindeyim.

Bu maksatla 4 ne maddedeki 30 yıl müddetin 50 yıla çıkarılması mütalâasındaım.

4. 4 ne maddenin son fıkrası, tahsisi vâridat mahiyetindedir. Bu mümkün olamaz.

Trabzon Milletvekili

Hamdi Orhon

Enerji ve Tabii Kaynaklar Komisyonu raporu

Millet Meclisi

Enerji ve Tabii Kaynaklar Komisyonu

Esas No. : 1/197, 2/235

Karar No. : 6

30 . 1 . 1967

Yüksek Başkanlığa

Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyu temini hakkında kanun tasarısı ve İstanbul Milletvekili Reşit Ülker ve 9 arkadaşının, Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyunun sağlanması hakkındaki kanun teklifi, ilgili Bakanlık temsilcilerinin iştirakiyle Komisyonumuzda görüşüldü :

M. Meclisi

(S. Sayısı : 209)

Aynı mahiyette olan tasarı ve teklifin tevhidden görüşülmesine ve müzakerede tasarının esasa alınmasına karar verildikten sonra tümü üzerinde müzakereye geçildi.

Gerekçede arz ve izah olunan hususlar Komisyonumuzca da uygun mütalâa edilmiş ve tasarı 3, 8 ve 9 neu maddelerde yapılan değişikliklerle kabul edilmiştir.

Öncelik ve ivedilikle görüşülmesi dileyiyle, Plân Komisyonuna tevdi edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan
Kütahya
A. C. Bilgin

Sözcü
Zonguldak
K. D. Sungun

Amasya
A. C. Topala

Artvin
A. Altunkaya
İmzada bulunamadı

Bursa
C. Külahlı

İstanbul
Söz hakkım saklı
R. Ülker

Kars
A. Kurtel

Kocaeli
Ş. Ustaoglu

Siirt
H. H. Oran

Trabzon
E. Dikmen

Tunceli
K. Aral

Bütçe Plân Komisyonu Raporu

Millet Meclisi
Bütçe Plân Komisyonu
Esas No. : 1/197, 2/235
Karar No. : 35

10 . 2 . 1967

Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Komisyonumuza havale buyrulan (Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyu temini hakkında kanun tasarısı ve teklifi) ilgililer ve Maliye Bakanlığı temsileisinin de katılması ile incelendi ve görüşüldü :

Memleketimizin büyük ve önemli şehirleri olan Ankara ve İstanbul yıllardan beri su sıkıntısı çekmektedir. Bu iki şehrin son yıllarda memleketin diğer bölgelerinden gelenlerle nüfusları her yıl ehemmiyetli deneyecek miktarda artmaktadır. Gelişen ve kalkınan memleketimizin bu şehirleri etrafında da geniş sanayi bölgeleri kurulmaktadır. Bu durum karşısında adı geçen şehirlerin içme, kullanma ve endüstri sularının temini hususu önem kazanmaktadır. Şehirlerin su ihtiyaçları mahallinde Belediyeler tarafından çeşmeler yapmak ve kuyular açmak suretiyle temin edilmeye çalışılmakta ise de bu gayret ve çabalar ihtiyacı önliyememektedir. Her iki şehrin 1980 - 1985 yıllarına kadar su problemini karşılamak milyonlarca liraya ihtiyaç göstermektedir ki, şehirlerin belediyeleri bu ihtiyacı karşılayacak ne malî ve ne de teknik kudrete sahiptirler. Bu itibarla baraj, isâle ve tasfiye tesislerinin Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne, depo ve şebekelerin ise belediyelerince tevsi edilmesi zaruri görülmektedir. Devlet Su İşleri tarafından yapılacak masrafları, belediyeler tesisler işletmeye başladıktan sonra 30 yıl içinde taksitler halinde ödiyeceklerdir.

Maddelerin müzakeresinde; birinci maddenin birinci fıkrasında mevcut (Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı) ibaresi, ile ikinci fıkrasından (yapılacak işlerin bu miktarlar dışında kalan kısmı adı geçen şehirlerin belediyeleri tarafından kendi imkânları ile yapılır) cümlesi, işi, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü yapacağından, yetkinin adı geçen Genel Müdürlüğe verilmesinde fayda görüldüğünden çıkarılmış, 2, 3, 4, 5, 6 ve 7 nei maddeler aynen, ancak 4 neu maddenin 3 neu fıkrası için görüşmeler sırasında, asıl meselenin Belediyeye düşen hizmetin ifasını temindir. Yardımı kesmek hizmeti aksatacağından belediyeye, bu protokolda kendisine tevdi edi-

len vazifeyi yapabilmesi için İçişleri Bakanlığının icabeden hassasiyeti göstermesi lâzımgeldiği hususu kabul edilmiştir.

Sekizinci maddenin birinci fıkrası özel fonun başka bir maksatla kullanılmasını önlemek amacıyla son cümle (Bu fon munhasıran belediyelerin Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne bu kanun gereğince vâkı borçlarının ödenmesi için kullanılır.) şeklinde değiştirilerek, 9 ve 10 nu maddeler aynen, 11 ne madde ise protokol sırası gözetilerek (Bu Kanunu İçişleri, Maliye ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanları yürütür.) şeklinde değiştirilerek kabul edilmiştir..

Öncelik ve ivedilikle görüşülmek ve Genel Kurulun tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan	Bu rapor sözcüsü	Bolu	Adıyaman
Aydın	Başkanvekili	H. İ. Cop	M. A. Atalay
İ. Sezgin	Rize		
	E. Y. Akçal		
Ankara	Ankara	Balıkesir	Balıkesir
İ. Seçkin	H. T. Toker	E. Güreli	Söz hakkım saklıdır.
		İmzada bulunamadı	F. İslimyeli
Bursa	Edirne	Eskişehir	Giresun
A. Türkel	İ. Ertem	M. İ. Angı	İ. E. Kılıçoğlu
Gümüşane	İstanbul	İstanbul	İstanbul
S. Savacı	Söz hakkım saklıdır.	N. Eroğan	M. Güven
	S. Aren		
Kayseri	Konya	Kütahya	Niğde
A. A. Hacıpaşaoğlu	M. N. Kalaycıoğlu	M. Erez	H. Özalp
Ordu	Sakarya	Trabzon	
A. H. Onat	E. Alican	A. İ. Birincioglu	
İmzada bulunamadı	İmzada bulunamadı		

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyu temini hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — Ankara ve İstanbul şehirlerinin içme, kullanma ve endüstri suyunu temin etmek için 6200 sayılı Kanunun 37 ne maddesindeki limitler dâhilinde gelecek yıllara sâri taahhütlere girişmeye Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü yetkilidir.

Ancak; girişilecek taahhütlerin tutarı Ankara şehri için 350 000 000 ve İstanbul şehri için de 540 000 000 lirayı geçemez. Yapılacak işlerin bu miktarlar dışında kalan kısmı adı geçen şehirlerin belediyeleri tarafından kendi imkânları ile yapılır.

MADDE 2. — Su kaynağını teşkil eden barajlar, isale hatları ve tasfiye tesisleri Devlet

İÇİŞLERİ KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma ve endüstri suyu temini hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 ne maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 ne maddesi aynen kabul edilmiştir.

ENERJİ KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

**Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma
ve endüstri suyu temini hakkında kanun
tasarısı**

MADDE 1. — Tasarının 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

M. Meclisi

BÜTÇE PLAN KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

**Ankara ve İstanbul şehirlerine içme, kullanma
ve endüstri suyu temini hakkında kanun
tasarısı**

MADDE 1. — Ankara ve İstanbul şehirlerinin içme, kullanma ve endüstri suyunu temin etmek için 6200 sayılı Kanunun 37 nci maddesindeki limitler dâhilinde gelecek yıllara sâri taahhütlere girişmeye Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü yetkilidir.

Ancak; girişilecek taahhütlerin tutarı Ankara şehri için 350 000 000 ve İstanbul şehri için de 540 000 000 lirayı geçemez.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(S. Sayısı : 209)

Hükümetin Teklifi

Su İşleri Genel Müdürlüğü, depo ve tevzi şebekeleri belediyelerce yapılır.

MADDE 3. — İkinci maddedeki işlerin Ankara ve İstanbul belediyelerince yaptırılacak kısmı için Ankara Belediyesine 170 000 000 ve İstanbul Belediyesine de 190 000 000 lirayı geçmemek üzere, her yıl Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü bütçesine konulacak ödenek miktarınca bu belediyelere yardım yapılır.

MADDE 4. — Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yapılacak işler için sarf edilecek meblâğın tamamı ile 3 nci maddeye göre yapılacak yardımları ilgili belediyeler Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne borçlanırlar. Ancak çok maksatlı barajlar için Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün yapacağı ödemelerde ilgili belediyelerin borçlanacakları miktar baraj maliyetlerinin Ankara'da Çubuk II. barajı için % 85 i, Kayaş - Bayındır barajı için % 87,5 u, Kurtboğazı Barajı için % 90 ı, ve İstanbul'da Alibey Barajı için % 89 u ve Ömerli Barajı için ise % 90 ı oranında olacaktır.

Borçlanma şartları, taksitlerin miktar ve süreleri ve işin yürütülmesi ve işletilmesi ile ilgili diğer hususlar İçişleri ve Maliye Bakanlıklarının uygun mütalâası alınmak suretiyle Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ile ilgili Belediyeler arasında yapılacak protokollerle tesbit edilir.

3 nci maddede belediyelerce yapılması öngörülen işlerin bu protokol esaslarına uygun olarak yürütülmemesi halinde Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne yapılacak yardım kesilir.

Taksit süresi, ilk ödeme tarihi tesislerin işletmeye açılış tarihinden başlatılmak şartıyla 30 yıldır.

Belediyeler tarafından protokol esaslarına göre yapılacak ödemeler Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü bütçesine gelir kaydolunur.

MADDE 5. — Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne meydana getirilecek isâle hatları ve tasfiye tesisleri bir protokol ile ilgili belediyelere devredilir ve belediyelerce işletilir.

Barajlara belediyeler hisseleri oranında or-

İçişleri Komisyonunun Değiştirisi

MADDE 3. — İkinci maddedeki işlerin Ankara ve İstanbul belediyelerince yaptırılacak kısmı için toplamı Ankara Belediyesine 170 000 000 ve İstanbul Belediyesine de 190 000 000 lirayı geçmemek üzere, her yıl Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Bütçesine konulacak ödenek miktarınca bu belediyelere yardım yapılır.

MADDE 4. — Tasarının 4 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Tasarının 5 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Enerji Komisyonunun Deęiřtiriliři

MADDE 3. — İkinci maddedeki işlerin Ankara ve İstanbul belediyelerince yaptırılacak kısmı için Ankara Belediyesine toplamı 170 000 000 ve İstanbul Belediyesine de toplamı 190 000 000 lirayı geçmemek üzere, her yıl Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Bütçesine konulacak ödenek miktarınca bu belediyelere yardım yapılır.

MADDE 4. — Tasarının 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Tasarının 5 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Bütçe Plân Komisyonunun Deęiřtiriliři

MADDE 3. — Tasarının 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Tasarının 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Tasarının 5 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Hükümetin Teklifi

tak olurlar. Barajların işletilmesi Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne aittir.

Barajların işletme masraflarına belediyeler madde 4 teki oranda katılırlar.

MADDE 6. — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Ankara civarında inşa edilmiş ve edilmekte olan Çubuk II, Kurtboğazi ve Kayaş - Bayındır barajlarının tesbit edilecek olan maliyet bedelleri de 4 ncü maddedeki esaslara göre Ankara Belediyesince ödenir.

MADDE 7. — Bütçeden ayrılacak ödeneğe faiz yürütülmez. Ancak, özel kaynaklardan sağlanacak kredilerin faizleri ile masrafları, ilgili belediyelerin borçlanacakları miktara eklenmek suretiyle kendilerinden tahsil edilir.

MADDE 8. — Belediyelerin bu Kanuna göre borçlanacakları meblağı karşılamak üzere uygulayacakları su tarifelerinin meydana getirilecek tesislerin amortismanı ile ilgili miktarı özel bir fona yatırılır Bu meblağ başka bir maksatla kullanılamaz.

MADDE 9. — Bu Kanunla ilgili hususlarda, 1580 sayılı Belediye Kanununun 71 ve 72 ncı maddeleri ve öteki kanunların bu Kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz.

MADDE 10. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 11. — Bu Kanunu Enerji ve Tabii Kaynaklar, İçişleri ve Maliye Bakanları yürütür.

13 . 5 . 1966

Başbakan
S. Demirel
Devlet Bakanı
R. Sezgin
Devlet Bakanı
A. F. Alişan
Millî Savunma Bakanı
A. Topaloğlu

Devlet Bakanı
C. Bilgehan
Devlet Bakanı
K. Ocak
Adalet Bakanı
H. Dinçer
İçişleri Bakanı
F. Sükan

M. Meclisi

İçişleri Komisyonunun Değiştirisi

MADDE 6. — Tasarının 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tasarının 7 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Tasarının 8 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Bu kanunla ilgili hususlarda, 1580 sayılı Belediye Kanununun 71 ncı maddesinin istikrazla ilgili hükümleri ile 72 ncı maddesi ve öteki kanunların bu kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz.

MADDE 10. — Tasarının 10 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Tasarının 11 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

(S. Sayısı : 209)

Enerji Komisyonunun Değiştirisi

Bütçe Plân Komisyonunun Değiştirisi

MADDE 6. — Tasarının 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Tasarının 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tasarının 7 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tasarının 7 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Belediyelerin bu kanuna göre borçlanacakları meblâğı karşılamak üzere uygulayacakları su tarifelerinin meydana getirilecek tesislerin amortismanı ile ilgili miktarı özel bir fona yatırılır. Bu meblâğ başka bir maksatla kullanılamaz.

Bu şehirlerin su tarifeleri Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca tasdik edilmek suretiyle uygulanır.

MADDE 8. — Belediyelerin bu kanuna göre borçlanacakları meblâğı karşılamak üzere uygulayacakları su tarifelerinin meydana getirilecek tesislerin amortismanı ile ilgili miktarı özel bir fona yatırılır. Bu fon munhasıran belediyelerin Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne bu kanun gereğince vâkı borçlarının ödenmesi için kullanılır.

Bu şehirlerin su tarifeleri Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca tasdik edilmek suretiyle uygulanır.

MADDE 9. — Bu kanunla ilgili hususlarda, 1580 sayılı Belediye Kanununun 71 ncı maddesinin istikrazla ilgili hükümleri ile 72 ncı maddesi ve öteki kanunların bu kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz.

MADDE 9. — Tasarının 9 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Tasarının 10 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Tasarının 10 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Tasarının 11 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Bu kanunu İçişleri, Maliye ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanları yürütür.

Hükümetin Teklifi

Dışişleri Bakanı <i>İ. S. Çağlayangül</i>	Maliye Bakanı <i>İ. Gürsan</i>
Millî Eğitim Bakanı <i>O. Dengiz</i>	Bayındırlık Bakanı <i>E. Erdinç</i>
Ticaret Bakanı <i>M. Zeren</i>	Sağ. ve Sos. Y. Bakanı <i>E. Somunoğlu</i>
Güm. ve Tekel Bakanı <i>İ. Tekin</i>	Tarım Bakanı <i>B. Dağdaş</i>
Ulaştırma Bakanı <i>S. Öztürk</i>	Çalışma Bakanı Y. <i>İ. Tekin</i>
Sanayi Bakanı <i>M. Turgut</i>	En. ve Ta. Kay. Bakanı <i>İ. Deriner</i>
Turizm ve Ta. Bakanı <i>N. Kürşad</i>	İmar ve İskân Bakanı <i>H. Menteşeoğlu</i>
Köy İşleri Bakanı <i>S. O. Avcı</i>	

